

Fietsreis Ardèche.

Dag 1

Om zes uur samenkomst aan de Kussnacht en het begon al, de een moest nog naar het WC, een andere had de helft van zijn auto vergeten en de Fons tenslotte, ocharme, mocht zijne werkkoffer nog meedoen.

Toch weggeraakt en zonder problemen in de Ardèche toegekomen na een kort oponthoud voor nen tandenborstel, hé Fons.

Joëlle onze maskotte is meegeglip in de auto van Dirk, ze wordt bij aankomst al onmiddellijk gewurgd door Mark.

We hebben onmiddellijk ons zwembad uitgetest.

Prachtig verblijf qua uitstraling en de ontvangst en het eten viel de eerste avond ook al heel goed mee.

Klein minpunt, hij had toch wel enkel pils in huis gehaald zeker, den Bruno.

Iedereen moe en voldaan vroeg in bed gekropen.

Dag 2

's Ochtends, krieken du jour opgestaan, en er wachtte ons een lekker ontbijt.

Het weer valt lichtjes tegen, nogal Belgisch. Een klein inrij-ritje van 100 km met een serieuze klim, 't kost tellen hé Staaf.

Onderweg animatie genoeg met de Guy zijn hysterische remmen en de Johan zijn springende ketting.

's Middags effen gestopt in een plaatselijk eethuisje voor een slaatje of een spaghetti.

En dan in de namiddag de hemelsluizen op.

Content dat we terug waren.

's Avonds hadden onze hosts (Bruno en Valérie) weer een lekker maal klaargestoomd.

Gepaneerde kip met groentjes en fêta als entrée en een echte Bouillabaise als hoofdgerecht, overgoten met lekkere wijnen. Afsluiten deden we met een ijsje samen met een appelcrumble.

In de late avond komen Johan en Marcel ons nog verwoegen.

Dag 3

Spijtig genoeg moet Johan ons al verlaten, geen goed nieuws vanuit België.

Wij wensen Johan en zijn familie alle sterkte toe in deze moeilijke dagen.

Het lijkt wel de dag des oordeels, wind, wind en nog eens wind met wat regen.

We voorzien een kort tochtje in de voormiddag van 50 km die al snel Apocalyptische vormen aanneemt. Bergop en windop is wel heel zwaar. We worden van links naar rechts geslingerd, zelfs in de afdalingen is het levensgevaarlijk door de windstoten van links en van rechts.

Een pluspunt, we hebben een stuk bergop gereden tegen 30 per uur (meewind ☺).

's Middags hebben we de plaatselijke horeca een beetje gesponsord, al leek die mens meer naar zijne siësta te trachten dan voor ons eten te willen klaarmaken maar het heerft gesmaakt.

In de namiddag gaan er toch nog een paar die hards nog een tochtje doen terwijl de rest wat recupereert in het vooruitzicht van een wijndegustatie.

Vanavond vasten we met een slaatje van perzik, mozzarella en Italiaanse ham, gevolgd door een Lasagne en we sluiten af met een Tiramisu.

Dag 4

Zijn de weergoden met ons ?

We starten deze koninginnerit met een wijfelende weerprognose. Het durft druppelen maar stilletjes aan trekt de hemel open.

We vernemen tijdens het ontbijt dat Johan zijn broer is overleden.

Deze rit leven we mee met Johan en zijn familie. Het wordt een zware last om te dragen. Veel sterkte aan gans de familie.

We klimmen naar 700 meter, we kennen deze weg want gisteren hebben we die ook gedaan in hectische omstandigheden. Iedereen heeft last van "dikke" benen.

We trekken naar Privas. Over de middag gaan we in Privas weer lekker eten.

De Salade poulet viel in de smaak bij Staaf, de assiette Ardèchoise was wat tegengevallen qua volume, hé Johan.

Na ons middagmaal klimmen we nog maar eens, na een leuke afdaling, naar 700 meter nu in groupetto, het tempo wordt gedemperd zodat we allen samen de top bereiken en iedereen zich kan uitleven in een heerlijke afdaling.

Daarna nogmaals klimmen. De temperatuur is ondertussen gestegen naar 24 graden en het zweet stroomt bij beken. Iedereen zit op het tandvlees na de zware rit van gisteren.

Thuis wacht ons een heerlijk, maar toch killig, zwembad. Het eten is weer fantastisch. Avocado met tonijnsla, een paella om van te smullen en niet de vergeten een overheerlijke chocomousse van Valérie, alles overgoten met heerlijke plaatselijke wijnen.

Ondertussen werd het host-team versterkt met nog een jong koppel, de fantasie slaat op hol bij de mannelijke deelnemers, vooral bij het bestijgen van de statige trappenhal.

Johan deelt zijn mails over de graanstrand met iedereen. Mooi graan hé Johan. Iedereen is moe en gaat al snel slapen. Wat brengt ons morgen ? Er zijn al wat twijfelaars voor morgen.

Onze ouderdomsdeken doet het fantastisch. Staaf ne dikken proficiat, iedereen hoopt dat we op ons 73ste hetzelfde nog maar durven presteren.

Het record van 4 lengtes onder water zonder ademhalen staat om naam van Johan. Op handen lopen onder water is nog in een onderzoeksfase, de coördinatie loopt nog wat mank.

Dag 5

Weer een pak wolken aan de hemel. Wat is dat hier met dat weer, precies Belgisch.

We gaan voor de verandering nog wat klimmen, een ritje van een klein 100 km. Staaf plant een rustdag in en gaat met Ann en Nadia de plaatselijke marktjes verkennen. Mark houdt het na enkele kilometers ook voor bekeken en gaat zijn eigen ritje op eigen tempo rijden. Wij trekken verder de bergen in voorbij Aubenas naar een 750 meter hoogte. Het klimt geleidelijk maar de lichte regen is welkom want de temperatuur stijgt.

's Middags een schoteltje pasta's met spek, dankzij de bereidwillige plaatselijke kok.

In de afdaling richting Aubenas komen we voorbij het dorpje Fons. Ja de een heeft een buitenverblijf, de Fons heeft een dorpje als buitenverblijf.

Richting Villeneuve sleurt de Johan er nog eens deftig aan en rijdt iedereen uit het wiel. We komen heelhuids, moe en voldaan terug aan op ons bestemming.

Vanavond BBQ !! De Staaf zal blij zijn, eens iets normaal op zijn bord..

Dag 6 (laatste fietsdag)

Jean en Nadia besluiten om vandaag met z'n twee een uitstap te maken. Johan wil er een sight-seeing dag van maken om zo enkele dorpjes te bezoeken. Met de hulp van Bruno wordt een route uitgestippeld die aan ieders wensen voldoet.

De eerste halte wordt gehouden in Rochecolombe waarbij stevig klimwerk (alweer) beloond wordt met een mooi uitzicht.

In Balazuc staat een gevaarlijke afdaling op het programma, Staaf vertrouwd het niet en besluit al stappend af te dalen. Johan en Dirk krijgen er geen genoeg van en besluiten de hellingske nog eens te doen (alles voor de foto).

Marc waagde zich zelfs aan speleogie met de fiets.

Net voor het verlaten van het dorpje komen we Christophe en Leen tegen (het ander jong koppeltje). Na de groepsfoto zetten we onze tocht verder: 14 km afgelegd en reeds 2u onderweg, aan dit tempo zijn we nog niet terug voor het avondeten.

's Middags houden we halt in Largentière om de innerlijke mens te versterken (een lekkere pizza of een salade) en zowaar, voor het eerst deze reis, genieten we van prachtige zomerse temperaturen: 30 °, en een stralende hemel.

Helaas, mooie liedjes duren niet lang.

Nadat we terug een tiental km gefietst hebben komen we in een ander dal en jawel, gedaan met de zonneschijn. Gelukkig blijft het verder droog zodat we vandaag onze regenjasjes voor een keer niet nodig hebben.

Een duik in het zwembad om een laatste recordpoging te ondernemen zit er helaas niet in. Vijf minuten na onze aankomst begint het opnieuw te regenen, we zullen dus onze laatste avond jammergenoeg niet buiten kunnen dineren.

Niet getreurd, 5 dapperen plannen nog een uitstapje (met de auto) naar Aubenas om onze vakantie in schoonheid te eindigen.

Met uitzondering van het weer was het een geslaagde vakantie die helaas overschaduwde werd door het overlijden van Johan's broer.

We moeten zeker en vast nog eens terugkomen zodat ook Johan en Jan (die deze toplocatie heeft vastgelegd, waarvoor nogmaals onze dank) kunnen genieten van het lekkere eten, drinken en de mooie omgeving.

Tot in Buggenhout.